

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12Cb/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314202233
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314202233.6

Uznesenie

Okresný súd Humenné v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, právne zast. Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s.r.o., Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, proti žalovanému S. U., nar. X.X.XXXX, bytom V.V. XXXX/X, H., zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník o návrhu žalovaného na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 15Rob/137/2009, takto

rozhodol:

Z a m i e t a návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Humenné č.k. 15Rob/137/2009-11 zo dňa 16.04.2009.

Návrh na povolenie obnovy konania z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.2.2014 bolo súdu doručené podanie žalovaného, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na obnovu konania vo veci sp. zn. 15Rob/137/2009, vedenej na Okresnom súde Humenné.

Návrh na obnovu konania zástupca žalovaného odôvodnil tým, že vo veci sp. zn. 15Rob/137/2009 Okresný súd Humenné dňa 16.4.2009 vydal platobný rozkaz, pričom v predmetnom konaní súd neuplatnil spotrebiteľské právo, pričom je nanajvýš odôvodnené, aby toto právo uplatnil súd, ktorý rozhoduje o povolení obnovy konania a aby sa tak naplnil cieľ článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Žalovaný poukazoval na to, že povolenie obnovy konania je odôvodnené aj tým, že rozhodnutie Okresného súdu Humenné vo veci sp. zn. 15Rob/137/2009 je v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ, a to rozsudkom zo dňa 27. júna 2000 Oceáno Grupo Editorial SA spojené prípady C-240/98 až C-244/98 a rozsudkom z 21. novembra 2002 - Cofidis SA C-473/00. Ďalej poukazoval na to, že napádané rozhodnutie vo veci sp. zn. 15Rob/137/2009 je v priamom rozpore s vyššie uvedenými rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ, čo potvrdzuje, že vnútroštátny súd porušil komunitárne právo zamerané na ochranu spotrebiteľa.

Súd vo veci rozhodol uznesením zo dňa 08.04.2014, č.k. 12Cb/10/2014-52, ktorým povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 15Rob/137/2009.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie.

Odvolací súd uznesením zo dňa 16.01.2015, č.k. 3Cob/49/2014-69 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa uložil povinnosť doručiť žalobcovi návrh na obnovu

konania, vec na nariadenom pojednávaní prejednať a následne na základe výsledkov dokazovania vo veci rozhodnúť.

Súd prvého stupňa tak následne postupoval v rámci intencií odvolacieho súdu a vo veci nariadil pojednávanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi najmä, platobným rozkazom tunajšieho súdu sp.zn. 15Rob/137/2009, uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 11C/205/2013 zo dňa 11.12.2013, uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn.18Co/26/2014 zo dňa 29.09.2014, uznesením Najvyššieho súd SR sp.zn. 5Cdo/212/2013 zo dňa 10.12.2013, podaniami a rozsudkami predloženými žalovaným a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Mal to, že návrh na obnovu konania je podaný nedôvodný, a preto navrhoval, aby súd návrh zamietol a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania. Poukázal na jeden absolútne zásadný argument, ktorý v podstate rieši túto vec úplne a zásadným spôsobom. Podľa § 230 O.s.p. návrh na obnovu konania možno podať len v lehote 3 mesiacov od času, kedy sa žalovaný dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď mohol uplatniť tento návrh. Ide o subjektívnu lehotu 3 mesačnú, pričom nemal k dispozícii návrh ani rozhodnutie Krajského súdu v tejto veci, ale iba z odôvodnenia uznesenia okresného súdu je zrejmé, že vlastne platobný rozkaz bol vydaný v roku 2009. Rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalovaný sú z roku 2000 a 2002, takže už v čase vydania platobného rozkazu žalovanému boli známe tieto skutočnosti pokiaľ podľa nich opiera svoje právo. Ďalej uviedol, že lehota, ktorá je uvedená v ďalšom odseku je 3 ročná, resp. že aj po 3 rokoch je možné podať, tak sa jedná o lehotu objektívnu a v podstate subjektívna je najdôležitejšia, ktorá sa má skúmať, pretože pri nerešpektovaní tejto zásady by v podstate žalovaný mohol podávať návrh na obnovu konania aj po 10, 20 rokoch čím by samozrejme sa neuveriteľným spôsobom porušila zásada právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je zásadne nezmeniteľné. Mal za to, že táto lehota dodržaná nebola, pretože minimálne v čase vydávania platobného rozkazu, resp. v čase vyznačovania doložky právoplatnosti a vykonateľnosti tieto rozhodnutia Európskych inštitúcií žalovanému známe boli a táto lehota 3 mesačná dodržaná nebola. Ďalšia absolútne zásadná vec je, že žalovaný ani nepodal odpor proti platobnému rozkazu. Návrh na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok a nemožno ho využívať bez toho, aby neboli vo veci uplatnené riadne opravné prostriedky. Zase takýmto spôsobom by mohli byť zrušované, resp. dávané zbytočná šanca žalovaným, ktorí po 10, 15 rokoch začnú protestovať proti riadne vydaným platobným rozkazom bez toho, aby využili 15 dňovú lehotu na podanie odporu. V danom prípade sa vôbec nejedná o reálny dôvod na obnovu konania, pretože obnova konania slúži najmä na to, aby sa konvalidoval nejaký nedostatok skutkových dôkazov alebo skutkových stavov. Je nepredstaviteľné, aby sa po rokoch revidoval právny názor, pričom platobný rozkaz bol vydaný riadne a súd sa stotožnil s argumentmi, ktoré boli predložené. Okrem toho predložené rozhodnutia Európskych inštitúcií sú čisto procesného charakteru. Mal za to, že takýto návrh je nielen nedôvodný, ale po 5 rokoch od vydania platobného rozkazu aj šikanózný, najmä došlo k zmeškaniu lehoty. Argumentácia žalovaného i jeho právneho zástupcu, že až pri návšteve, resp. pri konzultácii pri podaní návrhu na obnovu konania sa to dozvedel neobstojí, pretože zákon hovorí jednoznačne, že buď sa dozvie o dôvode obnovy alebo zdôraznil slovo alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť a uplatniť ho mohol oveľa skôr, takže je nepodstatné, kedy sa navrhovateľ za niekým dostaví, aby mu vec bola vysvetlená to je jedna vec a druhá vec zákon platí pre každého a pokiaľ je niečo uverejnené v zbierke zákonov tak sa má za to, že aj žalovaný sa s tým oboznámil. Občiansky súdny poriadok je účinný už pomerne dlho, preto je neprijateľná dôvodnosť argumentácie, že subjektívna lehota sa bude odvíjať od návštevy nejakého právneho poradcu alebo nejakej spoločnosti na ochranu spotrebiteľa, pretože pri takejto absurdnej argumentácii sa môžu začať preskúmavať platobné rozkazy z roku 1995 aj o ďalších 15 alebo 20 rokov. Pokiaľ ide o druhú argumentáciu, že je potrebné preskúmať nejaké neprijateľné zmluvné podmienky, mal za to, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na obnovu konania a nie meritórne rozhodovanie o tom, že či nárok je dôvodný alebo nie je dôvodný. A až po povolení obnovy konania je možné sa baviť o neprijateľných podmienkach, ale akákoľvek argumentácia o čomkoľvek, čo sa týka merita veci v tomto konaní absolútne nemá význam a zmysel, nakoľko v danej veci existuje právoplatné rozhodnutie, ktoré spôsobilo ďalšie vážne následky. Je nepredstaviteľné, aby po 5 rokoch, keď vec je zaplatená, exekúovaná, aby sa revidovalo nejaké súdne rozhodnutie z roku 2009, proti ktorému žalovaný v tom čase ani nepovažoval za potrebné sa brániť a nevyužil riadne opravné prostriedky. Ohľadom neprijateľných podmienok poukázal rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 98/2011, podľa ktorého, keby súdne rozhodnutie malo akúkoľvek

neustrannosť procesnej povahy alebo aj keby bolo vecne nesprávne tieto dôvody nie sú dôvodom na procesnú prípustnosť obnovy konania. Predmetom konania nie je konvalidácia procesných vád ani skúmanie procesných vád. Podaný návrh považoval za absolútne nedôvodný, nakoľko skúmaním merita a rozoberanie neprijateľnosti podmienok či predkladanie nejakých rozhodnutí, čo sa tejto veci týkajú sú na tomto pojednávaní absolútne nedôvodné.

Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že na podanom návrhu na obnovu konania trvá. Pokiaľ ide o zmluvu, ktorú uzatvoril so spoločnosťou CETELEM, pre odstup času si nepamätal presne kedy to bolo, avšak pamätal si, že potreboval vtedy kúpiť do domácnosti chladničku a nemal som dostatok peňazí. Chladnička stála v tom čase asi 6000,- Sk. Pri predaji tovaru bol postup taký, že predložil občiansky preukaz a tovar mu bol dodaný s tým, že mal postupne chladničku splácať, výšku splátok uviesť nevedel. Vedel, že neskôr dostal zo spoločnosti CETELEM aj kartu, ktorú som mohol používať na vyberanie peňazí a vkladanie peňazí, pričom on ju aj používal a to do času kým nestratil zamestnanie. Vtedy prestal aj splácať dlh, ktorý mu vznikol. Nepodarilo sa mu vyrovnať nejaký dlh, a preto bol vyzvaný spoločnosťou CETELEM na vyrovnanie alebo na vyplatenie dlhu. Potom dostal zo súdu platobný rozkaz. Potvrdil že, že podpis na doručenke pri platobnom rozkaze je jeho vlastnoručný podpis. Odpor proti platobnému rozkazu nepodal, pretože nevedel koho mal požiadať o pomoc. Známi mu poradili, aby sa obrátil na advokáta, avšak za právne služby musel zaplatiť, pričom on peniaze v tom čase nemal, a tak sa na nikoho neobrátil, neodvolal sa, nakoľko suma v platobnom rozkaze bola vysoká. Až neskôr začal zisťovať, či existujú nejaké organizácie, ktoré by mu vedeli mohli pomôcť. V Centre právnej pomoci v Humennom, ktoré v podstate objavil náhodou mu povedali, aby si našiel nejaké združenie na ochranu spotrebiteľov. Tak sa potom skontaktoval aj so združením, ktoré ho zastupuje v tomto konaní.

Zástupca žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že v celom rozsahu na podanom návrhu na obnove konania trvá. Podaným návrhom sa domáhal obnovy konania, v ktorom súd rozhodol v pôvodnom skrátanom konaní vydaním platobným rozkazom zo 16.4.2009. V tomto konaní sa domáhal žalobca zaplata sumy 1809,34 eur s príslušenstvom titulom uzavretia revolvingového úveru zo dňa 7.1.2006 a uzavretie tohto revolvingového úveru nastalo za podmienok, ktoré by mal súd v rámci ex offo súdnej kontroly posúdiť ako neplatné. Teda okresný súd v pôvodnom konaní spotrebiteľa nezbavil účinku neprijateľných zmluvných podmienok, teda nenaplnil ciele Smernice 93/13 a t.j. nesplnil v podstate svoju povinnosť ex offo súdnej kontroly tzn. že podľa nás tu je dôvod minimálne pokiaľ ide o § 228 e, teda rozhodnutím § 228 ods. 1 písm. e, teda rozpor s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev. Pokiaľ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, kvôli ktorej sa domáhal obnovy konania, táto bola žalobcom v zmluve použitá a podľa jeho názoru plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky nie je možné priznať žalobcovi. Ďalej uviedol, že návrh na obnovu konania je dôvodný, pokiaľ ide o subjektívnu a objektívnu lehotu. Pri subjektívnej lehote poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove 13Co 147/2014, podľa ktorého je smerodajné, kedy sa dozvedel spotrebiteľ o tom, že tu je dôvod na obnovu konania. V danom prípade sa žalovaný dozvedel o dôvode na obnovu konania v januári 2014 a návrh na obnovu konania bol podaný vo februári 2014, teda subjektívna lehota bola zachovaná, pokiaľ ide o objektívnu lehotu tá vyplýva z § 230 O.s.p. ods. 2 písm. e) O.s.p. To že v danej veci nebol podaný odpor, nemá pre obnovu konania relevanciu, pretože ak by mal tak by neexistoval § 228 ods. 2. Keby žalovaný podal odpor, resp. keby sa spotrebiteľ dokázal brániť v pôvodnom konaní, tak by možno k návrhu na obnovu konania ani nedošlo. Poukázal na rozsudok Oceano Grupo, v ktorom Súdny dvor Európskej únie poznamenal, že zaťažujúce poplatky pre spotrebiteľa sú odrádzajúce pri ochrane práva. Bol názoru že obnova konania by mala byť povolená, nakoľko dôvody sú opodstatnené.

Súd vykonaním dokazovaním zistil, že žalobca CETELEM SLOVENSKO, a.s., Bratislava podal dňa 14.04.2009 na tunajší súd proti žalovanému S. U. návrh na vydanie platobného rozkazu vo výške 1089,34 eur s príslušenstvom. Nárok uplatnil na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.1.2006, pričom poukázal na časť C danej zmluvy obsahujúcej žiadosť o vydanie úverovej karty, ktorej (podľa tvrdenia žalobcu) vyhovel a poskytol žalovanému úverový rámec 663,88 eur. Žalovaný vyčerpал peňažné prostriedky v celkovej sume 1558,02 eur. Dňa 30.11.2007 sa stal splatným dlh žalovaného vo výške 1.587,25 eur.

Dňa 16.4.2009 súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č.k. 15Rob/137/2009-11, ktorý žalovaný prevzal do vlastných rúk dňa 23.04.2009. Proti platobnému rozkazu žalovaný nepodal v zákonom stanovenej lehote odpor, a tento nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.5.2009.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p.; Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p.; návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 228 ods. 3 O.s.p.; návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 230 ods.1 O.s.p.; návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p.; po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) § 228 ods. 1 písm. c),
- d) § 228 ods. 1 písm. d),
- e) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 230 ods. 3 O.s.p.; navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 232 ods. 1 O.s.p.; návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni (§ 232 ods. 2 O.s.p.)

Podľa § 234 ods. 1 O.s.p.; návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa § 234 ods. 2 O.s.p.; ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Pri posudzovaní návrhu na obnovu konania je potrebné vychádzať zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, čo je zárukou princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, medzi ne patrí aj obnova konania z taxatívne vymedzených dôvodov

uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p. Návrhom na obnovu konania sa preto nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 98/11 zo dňa 11.8.2011). Tento uhol pohľadu je pre posúdenie návrhu na obnovu konania smerodajný.

Žalovaný návrh na obnovu konania odôvodnil ustanovením § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Za dôvod pre obnovu konania pritom považoval súdne rozhodnutia v iných sporoch, ktoré obdobnú zmluvu ako v jej prípade súdy vyhodnotili ako neplatnú. Zákonodarca však rozhodne takéto rozhodnutia či skutočnosti nepovažuje za dôvod pre obnovu konania. Záver, že neskôr prijaté rozhodnutie v inej právnej veci samo o sebe nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania bol už v minulosti prijatý v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 8.9.1982 uverejnenom pod R 2/1983 a súdna prax aj v súčasnosti z neho vychádza (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 29Cdo 269/08 zo dňa 31.1.2008, 32Cdo 540/11 zo dňa 27.10.2011, 20Cdo 328/98 zo dňa 28.1.2009). Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu ČR, ktorý zreteľne deklaroval, že zmena právneho názoru nemôže byť podkladom pre obnovu konania vo veci právoplatne skončenej (napr. uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 111/98 zo dňa 7.5.1998, IV.ÚS 410/00 zo dňa 2.10.2000).

Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva aj to, že relevantnými rozhodnutiami v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. zákonodarca mienil tie, ak súd v pôvodnom konaní vyriešil predbežnú otázku odchyľne než o nej rozhodol príslušný orgán alebo išlo o prípad ak súd bol viazaný podľa § 135 ods. 1 O.s.p. rozhodnutím iného orgánu alebo z neho vychádzal (§ 135 ods. 2) a neskôr príslušný orgán vyriešil rovnaké skutkové okolnosti inak. Jednoznačne možno uzavrieť, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR R 48/2000). Takýto záver je logický, keďže existuje množstvo právoplatne rozhodnutých vecí s rozdielnym právnym posúdením a ak by sa takéto iné súdne rozhodnutie malo považovať za dôvod pre obnovu konania nepochybne by došlo k narušeniu už spomenutého princípu právnej istoty. Navyše by bolo ťažko možno posúdiť, ktoré z rozdielnych rozhodnutí by malo byť to správne. Preto uplatnený dôvod pre obnovu konania neobstojí.

Žalovaný poukázal aj na rozpor s európskou judikatúrou. ňou uvedené rozhodnutia však len všeobecne zdôrazňujú nutnosť skúmať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, to je napokon implementované aj do našej legislatívy či už v hmotnom práve prostredníctvom § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka alebo v procesnom práve v § 153 ods. 3 O.s.p. alebo § 172 ods. 9 O.s.p. V zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. je teda na posúdení súdu ako vyhodnotí návrh na vydanie platobného rozkazu a platobný rozkaz vydá vtedy, ak má za to, že nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je to to isté, ak by súd rozsudkom žalobe vyhovel, pretože nedospel by k záveru, že prisúdené plnenie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Tento záver potom logicky vedie k ustálenej judikatúre spomínanej v predchádzajúcej časti rozsudku, že iné právne posúdenie tej istej otázky nepredstavuje dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Súd mal za to, že žalovaný nepreukázal žiaden z dôvodov, o ktoré opieral svoj návrh na povolenie obnovy, teda ani podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., ako aj podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p.

Pokiaľ ide o dôvod obnovy uvedený v § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., nemožno takúto obnovu povoliť z dôvodu, že v iných konaniach súdy vyhodnotili zmluvu, o ktorú sa opierali nároky žalobcu uplatňované v konaní vedenom pod sp. zn. 15Rob/137/2009 ako neplatnú. Totiž rozdielnosť právneho posúdenia zmluvy, o ktorú sa opierali nároky žalobcu v predmetnom konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 15Rob/137/2009, nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania a takýmto dôvodom môže byť len rozhodnutie iného oprávneného orgánu, ktorý rozhodol o konkrétnej otázke (v rámci výkonu svojej právomoci), ktorú konajúci súd v preskúmanom konaní vyhodnotil ako predbežnú otázku. Posudzovanie charakteru zmluvy, prípadne jej neplatnosti inými súdmi v iných konaniach, však nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Rovnako nebol naplnený dôvod na obnovu konania uvedený v § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., teda pre rozpor s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Žalovaný svoj dôvod opieral o rozhodnutie Oceano Grupo Editorial SA (C 240/98). Toto

rozhodnutie sa zaoberá kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok súdom z úradnej povinnosti, pričom súd má za to, že v predmetnej veci bol tento postup dodržaný v zmysle § 172 ods. 2 O.s.p., pričom predpokladom aplikácie predmetného rozhodnutia v otázke naplnenia dôvodu obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., v predmetnej veci by bola neexistencia možnosti takéhoto preskúmania neprijateľných zmluvných podmienok zo strany súdu z úradnej moci, teda nezakotvenie takejto možnosti v právnom poriadku. V danom prípade to však splnené nie je, keďže v čase rozhodovania súdu prvého stupňa v konaní pod sp. zn. 15Rob/137/2009 bolo taká možnosť podľa § 172 ods. 9 O.s.p.

Preto súd návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej veci, vrátane návrhu na odklad vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu č.k. 15Rob/137/2009-11 zo dňa 16.04.2009 zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p.; v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd preto rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.